

РЕШЕНИЕ

№ 2219

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10740** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. М. Б., като пълномощник на ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА АГЕНЦИЯ ПО ЛОЗАТА И ВИНОТО, представлявана от изпълнителния директор, срещу РЕШЕНИЕ от 14.08.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 133^{-ти} състав, по н.а.х. дело №9523 по описа за 2020г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа, че описанието на нарушението, дадено в Констативния протокол от извършената проверка, в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в Наказателното постановление (НП), не е противоречиво и ограничаващо правото на защита на нарушителя и се изразява в предлагане и продажба на лозаро - винарски продукт, което е в противоречие с изискванията на Закона за виното и спиртните напитки (ЗВСН) – чл.41 във вр. с чл.27. Твърди, че в случая е бил осъществен съставът на нарушението по чл.41 ЗВСН. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №РД-09-4/02.03.2020г.,

издадено от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по лозата и виното (ИАЛВ). Доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – „ЛЮБОМИР ХРИСТОВ 1988“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. В представения по делото Отговор на касационна жалба от 23.10.2023г. поддържа, че решението на първостепенния съд е правилно и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор П. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №РД-09-4/02.03.2020г., на основание чл.202 ЗВСН, на ответника по касация „Любомир Христов 1988“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2000 (две хиляди) лева, за това, че на 12.12.2020г. на временен пазар, намиращ се в [населено място], [улица], извършва предлагане и продажба на лозаро-винарски продукти – малиново вино „Виноградец“, която фирма не е регистрирана по реда на чл.27 ЗВСН, с което е нарушил разпоредбата на чл.41 ЗВСН. Управителят на дружеството не е представил фактура за описаните продукти и е отказал да посочи от кого ги е закупил.

С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №РД-09-4/02.03.2020г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Съдът, обаче, е достигнал до извод, че в хода на административнонаказателното производство е било допуснато нарушение на материалния закон, изразяващо се в различното описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, дадено в АУАН и в НП. Решаващият състав е приел, че е налице противоречиво описание на установеното нарушение, доколкото не става ясно дали то се изразява в предлагането за продажба на малиново вино или в неговото производство. Според решаващия състав ограничено е правото на защита на санкционираното лице да разбере за какво точно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Изводите на съда са правилни като краен резултат.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СПС, 133-^{ти} състав.

Съгласно приложимата норма на чл.41 ЗВСН производството и предлагането на винено грозде, лозаро-винарски продукти, плодови вина и оцет се осъществява от юридически и физически лица, които са вписани в регистъра по чл.27. За целите на контрола ИАЛВ поддържа лозарски регистър, който съдържа актуализирана информация за производствения потенциал (чл.27, ал.1 ЗВСН). Настоящият съдебен

състав намира, че в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП са очертани фактическите предпоставки за ангажиране отговорността на лице, което предлага и продава лозаро-винарски продукт (малиново вино) без да е вписано в регистъра по чл.27, поддържан от ИАЛВ. Като цифрово изражение деянието е квалифицирано като нарушение на чл.41 ЗВСН. Административнонаказателната отговорност на „Любомир Христов 1988“ ЕООД, обаче, неправилно е била ангажирана на основание на чл.202 ЗВСН. Съгласно цитираната санкционна норма, който превозва, продава или предлага за консумация вина и/или лозаро-винарски продукти и такива продукти от внос, за които не са спазени изискванията за превозването, етикетирването и представянето им по чл. 75 - 77, чл. 79, 80, 82, 83, 86 - 90, чл. 92 - 98, чл. 101 - 104, чл. 110 и чл. 116, ал. 1, 3 и 4, се наказва с глоба в размер от 1000 до 5000 лева - за физическите лица, съответно с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лева - за юридическите лица и едноличните търговци. При това няма корелация между посочената като нарушена разпоредба – чл.41 ЗВСН, описанието на нарушението и приложената санкционна норма. Установява се безспорно несъответствие между фактическите и правни рамки на административнонаказателното обвинение и основанието за налагане на административното наказание. Неяснотата се поражда и от факта, че размерът на наложеното наказание не съответства на законово очертаните в чл.202 ЗВСН минимални граници, тъй като определената от административнонаказващия орган имуществена санкция от 2000 лева е под законоустановения по тази норма размер за юридически лица.

Несъответствието между извършеното нарушение и приложената санкционна норма е съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на наказателното постановление.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че като краен резултат първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 14.08.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 133^{-ти} състав, по н.а.х. дело №9523 по описа за 2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

